

«وطن امروز» گزارش می‌دهد؛ با فرصت‌سوزی وزارت نفت سهم ایران از بازار گاز منطقه در حال از دست رفتن است

ترمز گاز!

ترکیه گاز مایع توتال فرانسه را جایگزین گاز طبیعی ایران کرد صفحه ۲

یکشنبه ۲۵ خرداد ۱۳۹۹ | ۲۲ شوال ۱۴۴۱ | ۱۴ ژوئن ۲۰۲۰ | سال دوازدهم | شماره ۸۱۹۴۹ | صفحه ۸ | ۱۰۰ تومان

روزنامه صبح ایران

گزارش «وطن‌امروز» از وضع اسفناک شبکه‌های برون‌مرزی به دلیل انباشت بدهی ارزی

مرگ رسانه در جنگ رسانه

گفت‌وگو با مدیر کل شبه‌قاره و شرق آسیای معاونت برون‌مرزی صداوسیما صفحه ۸

گفت‌وگو با کارلوس آلکالا کوردونس، سفیر ونزوئلا در تهران

درباره عملیات موفقیت آمیز ۲ کشور برای دور زدن تحریم‌های آمریکا

خون

انقلابی

در حوزه امنیتی و دفاعی کانال قدرتمندی

بین ونزوئلا و ایران وجود دارد

صفحه ۵

گزارش «وطن امروز» از نقش چین در شکل‌گیری شبکه جهانی دور زدن تحریم‌های آمریکا

اینک ازدهای نفتی!

تولیدکننده نفت در جهان با چیزی کمتر از ۴ میلیون بشکه در روز است اما بزرگ‌ترین مصرف‌کننده آن نیز محسوب می‌شود و نیاز روزانه صنایع و جامعه یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون نفری این کشور به حدود ۱۴ میلیون بشکه نفت باعث شده که تنها سال گذشته میلادی، واردات نفتش حدود ۱۰ درصد افزایش یابد و به ۱۰/۱ میلیون بشکه در روز برسد. یافته‌های اخیر نشان می‌دهد در چند ماه گذشته به دنبال همه‌گیری ویروس کرونا که به سقوط شدید بهای نفت به منهای ۳۶ دلار (برای هر بشکه) در بورس نفت آمریکا انجامید، هیچ نشانه واقعی وجود ندارد که چین نفت کمتری نسبت به دوران قبل از کرونا، وارد کرده باشد. با آنکه چینی‌ها برای حفظ بازار بزرگ ایالات‌متحده و اتحادیه اروپایی و در راستای سیاست پرهیز از وخامت ارتباطات اقتصادی‌شان با غرب، وانمود می‌کنند بایبند تحریم‌های آمریکا بوده و بویژه از ایران و ونزوئلا نفت وارد نمی‌کنند اما حقیقت چیز دیگری است. طبق داده‌های شرکت اطلاعات انرژی کپلر، چین در دوران پساکرونا، با وجود تبدیل شدن به بزرگ‌ترین اقتصاد جهان است، چرا که کوچک‌تر شدن اقتصاد خود، واردات نفت و ظرفیت پالایشگاه‌های نفتی‌اش را افزایش داده است. این مزیتی مهم برای یکن در گذر از گردنه عبور به سمت تبدیل شدن به بزرگ‌ترین اقتصاد جهان است، چرا که به این کشور امکان می‌دهد ارزان‌ترین نفت تاریخ را ذخیره کرده یا تبدیل به کالاهای با ارزش افزوده بالا کند و بفروشد. بررسی حره‌های متنوع چینی‌ها برای فروشنانندن عیش بی‌پایان اقتصادشان به نفت نشان از آن دارد که این عامل به ایجاد اتحادیه‌ای بین‌المللی از تحریم‌شدگان توسط آمریکا کمک کرده است. این فرصتی طلایی در اختیار کشورمان و متحدانش نظیر ونزوئلا و روسیه می‌گذارد تا نفت را به عنوان سلاحی برای ترکاندن تحریم‌دان آمریکا و ایجاد یک بستر جدید از تبادلات و همکاری‌های اقتصادی، سیاسی و امنیتی به کار گیرند. دفتر آمریکای لاتین خبرگزاری رویترز، جمعه پیش گزارشی منتشر کرد.

علی آران: هفته‌نامه تحلیلی «آتلانتیک» پارسل با مطالعه سازو کار بی‌اثر شدن تحریم‌های اقتصادی ایالات‌متحده علیه دیگر کشورها، پیش‌بینی کرده بود «رشد انفجاری در استفاده از این ابزار باعث شده این ذهنیت به‌وجود آید که آنها(آمریکا) از حد گذرانده‌اند» و تقریبا این‌طور نتیجه گرفته بود که «تحریم‌دان آمریکا در حال ترکیدن است». (ر.ک: وطن امروز، شماره ۱۶ اردیبهشت ۹۸) حال روزنامه واشنگتن،بست در واکنش به تبادل موفق نفتکش‌ها میان ایران و ونزوئلا می‌نویسد که فشار حداکثری آمریکا علیه دشمنانش، آنها را با هم متحدتر کرده است. عملیات ظفر مندانه اعزام نفتکش ایرانی برای سوخت‌رسانی به ونزوئلا، یکی از نشانه‌های آشکار ترکیدن تحریم‌دان آمریکا بود اما ابعاد تحولات جدید به همین جا ختم نمی‌شود؛ عملیات چند بعدی مشترک ایران و ونزوئلا، در آستانه هفتادمین سالگرد آغاز روابط دیپلماتیک تهران - کاراکاس و در مقطعی که ۴ طرف بشدت نیازمند بی‌اثر کردن تحریم‌های سنگین آمریکایی بودند، به منزله ایجاد یک پل طلایی راهبردی بین دو کشور بود. اهمیت این «پل پیروزی» اما فقط به روابط ایران و ونزوئلا مربوط نمی‌شود، بلکه جدای از تغییر در جغرافیای سیاسی جهان امروز، معادلات انرژی و تجاری دنیا را نیز دستخوش تحول می‌کند. «پل طلایی» مزبور در حقیقت منطقه عمومی اقیانوس هند را به آمریکای لاتین وصل می‌کند. نکته اینجاست که چین، هند و دیگر اقتصادهای خیزان آسیا نیز مترصدند از این پل برای ارتباط با حیاط خلوت سابق آمریکا بهره ببرند.

در این میان چین به عنوان جدی‌ترین رقیب اقتصادی و سیاسی آمریکا و متحد جدی ایران و ونزوئلا، نه‌تنها مستتری جدی این کریدور آبی ضدتحریم میان نیم‌کره‌های شرقی و غربی است، بلکه شواهدی جدی وجود دارد که چینی‌ها خود جزو معماران این پل بوده‌اند. اگر چه چین ششمین

مختصات «قدرت ایرانی»

| نوید مؤمن |

روابط بین‌الملل، تعاریف متعددی از مفهوم قدرت ارائه داده‌اند. با این حال توجه به مفهوم قدرت از دیدگاه تئورسین‌ها و جامعه‌شناسان غرب، ذهن انسان را بشدت در دام واژگان و مفاهیم، محدود خواهد کرد. نظریه‌پردازانی مانند آنتونی گیدنز، لایپی یر و برتراند راسل در تشریح مفهوم قدرت و مشتقات آن، بر اصالت و توانایی یک فرد یا جامعه نسبت به دیگران تمرکز می‌کنند. به طور کلی اندیشمندان غربی قدرت را به ۳ نوع تشویقی، تنبیهی و اقناعی تقسیم‌بندی می‌کنند؛ اینکه یک بازیگر به یکی از این طریق قادر باشد اراده خود را بر دیگران تحمیل کند!

در این نگاه مادی گرایانه، جایی برای «معنویت» تعریف نشده‌است!وقتی نقش معنویت پررنگ می‌شود، روح قدرت به‌ه هیچ عنوان در کالبد تعاریف غربی نمی‌گنجد «معنویت» یگانه مولفه‌ای است که تعاریف آکادمیک و متداول از مفهوم قدرت را ناکارآمد ساخته و آنها را در تحلییل پدیده‌های فرامادی ناتوان جلوه می‌دهد. مطابق پیش‌فرض‌ها و محاسبات تئوریک، عملیاتی و مادی گرایانه صورت‌گرفته در غرب، اساسا معنایی ندارد که یک کشور به‌رغم تهدیدات مستقیم کاخ سفید (آن هم در دوران ریاست‌جمهوری فردی ناقص‌العقل مانند ترامپ)، بر تحقق کامل هدف خود، اصرار ورزدا! آنچه جمهوری اسلامی ایران را طی ۴۲ سال در برابر تهدید دشمنان، مقتدر و توانمند ساخته، تکیه بر همین قدرت معنوی و غیرقابل محاسبه است. زمانی که انقلاب اسلامی ایران به وقوع پیوست، بسیاری از تحلیلگران در صدد توجیه و تشریح آن‌بر اساس همان پیش‌فرض‌های نظری و آکادمیک غربی)

یادداشت

نفتکش‌های ایرانی سی یک به یک در سواحل کاراکاس لنگر انداختند و قدرت جمهوری اسلامی ایران در مواجهه با تحریم‌های یکجانبه آمریکا را به رخ ترامپ و همراهانش کشیدند. اکثریت قریب به اتفاق رسانه‌های غربی که تا قبل از ورود نخستین نفتکش ایرانی(فورچون) به آب‌های حوزه استحفاظی ونزوئلا کمترین اشاره‌ای به غیرقانونی بودن تهدیدات آمریکا در آب‌های آزاد علیه نفتکش‌های ایرانی نمی‌کردند، اذعان کرده‌اند استقامت ایران در ادامه حرکت نفتکش‌ها، شکست سنگینی را برای واشنگتن رقم زده است. ابعاد این موضوع، تنها محدود به انتقال بنزین از ایران به ونزوئلا نیست! موفقیت بزرگ جمهوری اسلامی ایران در مواجهه با تحریم‌های ظالمانه آمریکا، ابهت پوشالی کشوری را در هم شکست که همواره ادعای «تسلط مطلق بر جهان» را داشته و حتی مناسبات دو جانبه و چندجانبه کشورهای دیگر را نیز تحت تاثیر رفتارها و تهدیدات خود قرار داده است.

بدون شک اگر جمهوری اسلامی قصد داشت بر اساس محاسبات نئورئالیستی رایج در غرب، «قدرت» خود را در طول قدرت بازیگرانی مانند ایالات متحده آمریکا تعریف کند و تسلیم تهدیدات مقامات کاخ سفید شود، امروز خبری از این «غرور» و «پیروزی بزرگ» نبود. برآستی ویژگی و خصلت «قدرت ایرانی» یا به عبارت بهتر، قدرت منبعث از انقلاب اسلامی ایران چیست که تا این اندازه، سخت‌ترین تهدیدات غرب را نیز ناجیزی می‌انگارد؟ جامعه‌شناسان و تحلیلگران حوزه علوم سیاسی و

نگاه

«خیلی‌ازی از ایسن وعده‌ها به ما دادند، همه از این وعده‌ها را اول می‌دهند؛ بعد چی؟ والله العلی‌ العظیم اگر مشکلات این کشور که بسیار پیچیده است راحل نداشت، من کاندیدا نمی‌شدم».

این بخشی از نطق انتخاباتی حسن روحانی در انتخابات ریاست‌جمهوری سنال ۹۲ بود. امروز با گذشت ۷ سال از آن زمان، دولت تقریبا در هیچ‌کدام از شاخص‌های مدیریتی موفق نبوده است. همین چند روز پیش بود که مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی طی گزارشی، وضعیت اقتصادی کشور، چالش‌ها و راهکارهای بهبود شرایط را تشریح کرد.

مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی در این گزارش عنوان کرده است درآمد سرانه کشور از سال ۹۰ تا ۹۸ کاهش ۳۴ درصدی داشته است. در واقع به‌رغم افزایش درآمد اسمی خانوارها، قدرت خرید

کس

کس

بود. براساس گزارش بانک مرکزی، نرخ دلار از پایان کارزار انتخاباتی ۹۲، روندی کاهشی به خود گرفت. این گزارش نشان می‌دهد متوسط نرخ دلار از ۳۵۷۹ تومان در خردادماه ۹۲ به ۳۰۲۶ تومان در اسفندماه همان سال کاهش یافت. البته در ماه‌های آذر، دی و بهمن سال ۹۲ نرخ دلار به زیر ۳۰۰۰ تومان نیز کاهش یافت به طوری که آذرماه متوسط نرخ دلار ۲۹۴۹ تومان، دی‌ماه ۲۹۷۵ تومان و بهمن‌ماه ۲۹۵۰ تومان بود. اما با ورود دولت به سال هفتم سکانداری خود بر کشور این رقم در کانال ۱۷ تا ۱۸ هزار تومان رفت‌وآمد دارد. دفتر خاطرات دولخ روحانی مملو از این گزارشات و آمارهای ناامیدکننده از عملکرد وی و یارانش است، تقریبا هیچ‌کدام از وعده‌های رئیس‌جمهور چه در زمان انتخابات و چه در زمان حضور به‌باستور برآورده نشده است. این موضوع نقش «انتخاب درست» را در دوره‌های مختلف مدیریتی برای مردم بیش از پیش بااهمیت می‌کند.

است که شرایط را برای جولان سوداگران در این بازار فراهم کرده است. در حالی که طبق قانون پس از تصویب مالیات بر خانه‌های خالی در سال ۹۴، دولت مکلف شد ظرف ۶ ماه نسبت به راه‌اندازی سامانه «املاک و اسکان» برای اخذ این مالیات اقدام کند که هیچگاه تصمیمی برای آن در دولت گرفته نشد. چندی پیش، مرکز آمار ایران گزارش شاخص قیمت نهاده‌های ساختمان‌های مسکونی شهر تهران یازدهم و ونزوئلا، نه‌تنها مستتری جدی این کریدور آبی ساخت یک میلیون واحد مسکونی در هر سال دارد که دولت تدبیر و امید هیچ برنامه‌ای برای ساخت مسکن ارائه نکرده است هر چند طرحی پوشالی با عنوان «مسکن اجتماعی» مطرح شد اما همین موضوع نیز برای همیشه مسکوت ماند.

www.vatanemrooz.ir